

РЕШЕНИЕ

№ 1456

гр. София, 25.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 13-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на шести март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: СТАНИСЛАВ Б. СЕДЕФЧЕВ

при участието на секретаря ЛЮДМИЛА Р. ЧАНДЪРОВА
като разглежда докладваното от СТАНИСЛАВ Б. СЕДЕФЧЕВ
Административно наказателно дело № 20231110217788 по описа за 2023 година

РЕШЕНИЕ

№

гр. София, 25.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 13 състав, в открито заседание на шести март две хиляди и двадесет и четвърта година, в състав:

СЪДИЯ: СТАНИСЛАВ СЕДЕФЧЕВ

при секретар Л.Чандърлова като разглежда докладваното от съдията а.н.д. № 17788 по описа за 2023 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на "Всичко това" ООД срещу Наказателно постановление /НП/ № 23-2300552 от 27.10.2023 г., издадено от директор на Дирекция „Инспекция по труда“ (ДИТ) - Софийска област, към Главна дирекция „Инспекция на труда“, с което на жалбоподателя на основание чл. 416, ал. 5, вр. 414, ал. 3 от Кодекса за труда /КТ/ е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева за нарушение на чл. 62, ал. 3 от КТ.

Жалбоподателят счита, че не са налице процесуалните и материалните предпоставки за издаване на НП, поради което се иска отмяната на НП като незаконосъобразно.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не изпраща представител.

Въззиваемата страна в съдебно заседание иска отхвърляне на жалбата и потвърждаване на НП като издадено при спазване на разпоредбите на закона. Претендира разноски.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, приема за установено следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, в това производство районният съд е винаги инстанция по същество и следва да провери законността на обжалваното НП, т. е. дали правилно е приложен както процесуалния, така и материалния закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя – арг. от чл. 314, ал. 1 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН.

Само редовно съставени от административните органи актове, при спазване на изискванията за форма, съдържание и процедура могат да бъдат основание за налагане на административно наказание.

На 29.08.2023 г. свидетелят И.И.–старши юрисконсулт в ДИТ - София, след извършена последваща проверка по спазване на трудовото законодателство, съставил срещу жалбоподателя акт за установяване на административно нарушение (АУАН) за извършено на 09.08.2023 г. нарушение по чл. 62, ал. 3 от КТ в присъствие на двама свидетели. Представител на дружеството подписал АУАН без възражения. Такива не били изложени и в законоустановения срок по чл. 44, ал. 1 ЗАНН.

Въз основа на АУАН на 27.10.2023 г. К.Вълкова -директор на ДИТ – Софийска област, издала НП, предмет на проверка в настоящото производство.

В изпълнение на това си правомощие съдът служебно констатира, че АУАН и НП са издадени от длъжностни лица в рамките на тяхната компетентност – съобразно чл. 416, ал. 5, вр. чл. 399 от КТ и представените заповеди и длъжностни характеристики на актосъставителя и административнонаказващия орган. Спазени са предвидените от закона срокове за съставянето и издаването на АУАН и НП – чл. 34 от ЗАНН. Формата и съдържанието им съответстват на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. С оглед на това настоящият съдебен състав намира, че не са допуснати нарушения на процесуалния закон, които да са основания за отмяна на НП.

По отношение на релевантната за правилното приложение на материалния закон фактическа обстановка, съдът намира за установено следното:

В периода 28-29.08.2023 година служители на ДИТ – Софийска област извършили проверка по спазване на трудовото законодателство от „Всичко това“ ООД. В хода на проверката било установено, че на 09.08.2023 г. в 11.07 ч. дружеството е изпратило до НАП уведомление по чл. 62, ал. 5 от КТ за прекратяване на трудовия договор на Н. К.. Трудовият договор между дружеството-жалбоподател и Н.К. бил сключен със срок за изпитване на основание чл. 70 от КТ на 02.05.2023 г. На 09.08.2023 г. дружеството издало заповед за прекратяване на договора на основание чл. 71, ал. 1 от КТ. Заповедта не била връчена лично на служителя, а на същата дата – 09.08.2023 г. в 14:46 ч. била изпратена по електронната поща на Н.К..

При така направените констатации служителят на ДИТ – София, съставил процесния АУАН.

Изложената фактическа обстановка съдебният състав прие за установена въз основа на показанията на св.И.И. и приобщените по реда на чл. 283 от НПК писмени доказателства и доказателствени средства – протоколи, заповеди, електронна кореспонденция и др., които съдът кредитира като еднопосочни и непротиворечиви в своята цялост, поради което по аргумент на обратното от чл. 305, ал.3 НПК не се налага по-детайлното им обсъждане. Следва да се посочи, че в съдебно заседание свидетелят заявява, че не е сигурен какво е съдържанието на изпратения от дружеството имейл, но в НП е възприето от страна на носещия тежестта на доказване по делото АНО, че заповедта за прекратяване на трудово правоотношение е била изпратена с въпросния имейл, като не може чрез собствените си служители административнонаказващият орган да опровергава очертаната от него фактическа рамка.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира, че жалбоподателят е нарушил разпоредбата на чл. 62, ал. 3 от КТ.

Съгласно въпросната разпоредба, в редакцията ѝ към момента на деянието, в седемдневен срок от прекратяване на трудовия договор работодателят или упълномощено от него лице е длъжен да изпрати уведомление за това до съответната териториална дирекция на Националната агенция за приходите. За неизпълнение на това задължение в чл. 414, ал. 3 от КТ е предвидено налагането на имуществена санкция за работодателя в размер от 1500 до 15 000 лв.

Видно от формулировката на разпоредбата работодателят е длъжен да изпрати съобщения до НАП **след** прекратяване на трудовия договор. Съгласно чл. 335, ал. 1 от КТ трудовият договор се прекратява писмено, като прекратяването в случаите на прекратяване без предизвестие настъпва от момента на получаването на писменото изявление за прекратяването на договора. Сред тези случаи попада и прекратяването на договора със срок за изпитване по чл. 71 от КТ. Най-ранният момент на прекратяване на трудовото правоотношение между дружеството-жалбоподател и Н.К., доколкото не се твърди заповедта за това да е била връчена на служителката лично преди изпращането и по имейл, е именно моментът на изпращане на въпросното електронно съобщение – 14.46 ч. на 09.08.2023. Работодателят е изпратил съобщение до НАП преди този час, респективно **преди** прекратяване на трудовия договор, поради което е нарушил изискването на за своевременно изпращане на уведомление на НАП. С оглед на това съдът приема, че дружеството е извършило от обективна страна вмененото му нарушение, което е достатъчно ясно описано и е правилно квалифицирано.

Имуществената санкция по чл. 83 от ЗАНН е правен институт, въведен като обективна, безвиновна отговорност на юридическите лица и едноличните търговци за неизпълнение на задължения към държавата или общината при осъществяване на тяхната дейност, поради което не следва да се изследва въпросът за наличието на вина, с оглед на което и доводите на жалбоподателя за извинима липса на виновно поведение са неоснователни.

За така констатираното нарушение не се установяват предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН, тъй като същото разкрива типичната степен на обществена опасност за нарушенията от този вид, като е засегнато основно трудово право на служителите на работодателя. Не са налице основания извършеното нарушение да бъде квалифицирано като маловажен случай и по смисъла на специалната спрямо ЗАНН разпоредба на чл. 415в от КТ, доколкото съгласно ал. 2 от нея не са маловажни нарушенията на чл. 62, ал. 3 от КТ.

Наложена на жалбоподателя санкция обаче е определена над нормативно предвидения минимален размер, в разрез с установените в чл. 27 от ЗАНН принципи.

Бланкетното основание, посочено от АНО, за налагане на имуществена санкция над минималния размер, е важността на засегнатите отношения, което обстоятелство обаче вече е отчетено от законодателя при определяне на долна и горна граница на санкцията. В случая с оглед краткия срок на неизпълнение на задължението – няколко часа, както и с оглед цялостното поведение на жалбоподателя, не е обосновано имуществената санкция да бъде над минимално предвидения в закона размер, поради което и на основание чл. 63, ал.7, т. 4 от ЗАНН обжалваното НП следва да се измени, като се намали наложената имуществена санкция от 2000 лева до сумата от 1500 лева.

При този изход на делото въззиваемата страна има право на разноски и своевременно претендира такива, като на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, вр. чл. 37 от ЗПП жалбоподателят следва да заплати на въззиваемата страната сумата от 80 лв. – юрисконсултско възнаграждение.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление /НП/ № 23-2300552 от 27.10.2023 г., издадено от директор на Дирекция „Инспекция по труда“ (ДИТ) - Софийска област, към Главна дирекция „Инспекция на труда“, с което на "Всичко това" ООД на основание чл. 416, ал. 5, вр. 414, ал. 3 от Кодекса за труда /КТ/ е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева за нарушение на чл. 62, ал. 3 от КТ, като **НАМАЛЯВА** размера на наложената имуществена санкция до сумата от 1500 лева.

ОСЪЖДА на основание чл. 63д от ЗАНН "Всичко това" ООД, ЕИК 207010586 да заплати на ИА „Главна инспекция по труда“ сумата от 80 лв. – възнаграждение за юрисконсулт.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд – София-град в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ:

Съдия при Софийски районен съд: _____